

[Melchior.]

Den politiske vilje kan udmærket godt sige, at alt muligt stiger, men det hører med til samfundets nødvendighed, at disse blade kan udkomme, og for at de kan det, må vi fastholde den beslutning, uanset om priserens himmelflugt er af den ene og af den anden art.

Jeg er meget bedrøvet over, at man giver øvrige publikationer, månedsblade, tidskrifter, den fulde forhøjelse, som der er tale om i dette lovforslag. Det er min opfattelse, at de tillige med dagbladene er et meget vigtigt led ikke bare i forbrugeroplysningen, som det har været nævnt, men også i den almindelige meningsdannelse og meningsbrydning i dette samfund, og jeg mener, at blandt de ting, vi skal have råd til, er dette, at vi på den ene eller den anden måde sikrer det frie ords frie flagren; dette er så meget vigtigere, som radio og tv jo er og vil vedblive at være monopoler. Derfor er det nødvendigt, at de private personer og kredse, der ønsker at deltage i debatten, har så let en adgang til det.

Medlem af dette ting hr. Ole Espersen har udnævnt pressen til at være den fjerde magtfaktor i samfundet ved siden af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, og jeg er enig i den betragtning, men så må det også være korrekt at sikre denne magtfaktor sådanne vilkår, at vi ikke behøver at gå rundt og bæve ustandselig for, at væsentlige og betydningsfulde dele af denne funktion vil lide døden.

Det er min frygt, at selv de beherskede dagbladsforhøjelser, der her er tale om, i løbet af et år ellet to meget vel kan være medvirkende til at knække nogle af de faretruede blade, og så er skaden som før sagt uoprettelig.

Man bør have sig i minde, hvad der er sket med nogle nye bladforsøg i de allersidste måneder, som en overgang blev udråbt til, at det var glædeligt at se, at det dog kunne lade sig gøre. Det kunne ikke lade sig gøre, og det er dobbelt farligt med den erfa-

ring in mente at sætte yderligere eksisterende dele af bladskoven ud for saltsyre.

Arentoft (FP):

Det er nævnt i dagspressen i dag, at man muligvis vil ophøre med postudbringning om lørdagen. Der har også været en hel del tale om, at postvæsenet ikke skulle bringe post helt direkte ud til modtageren, men at man f. eks. i højhuse skulle have postkasser nede ved indgangen, og så kunne man selv hente sin post.

Jeg vil blot spørge ministeren ganske kort, hvor længe man kan blive ved med at sætte posttaksterne op og serviceydelseerne ned.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Må jeg sige til det sidste, at det er ikke mig bekendt, at man overvejer at holde op med lørdagsudbringningen.

Til spørgsmålet om, hvor længe man kan sætte posttaksterne op og serviceydelseerne ned, må jeg sige, at de to ting hænger vel en smule sammen, for det er jo den service, der skal betales for, og vi er vel alle interesseret i at have en god postbesørgelse. Vi er jo i landdistrikterne ofte udsat for kritik af, at den ikke er god nok: man lukker posthusene for tidligt og lukker på tidspunkter, hvor folk ellers kunne komme til byen; men det er jo alt sammen rationalisering for at holde udgifterne nede. Det, dette går ud på, er at skaffe en passende balance imellem udgifter og indtægter, men servicen og udgifterne hænger nok noget sammen.

Må jeg sige til hr. Juul-Madsen: jeg troede egentlig, det var en fortrinlig løsning, jeg foreslår. Den går jo netop ud på det, at vi går bort fra det, som begge vore partier stemte imod i sin tid: vi ville ikke have, at alle tjenestemænd skulle have den mulighed for lån gennem postgirokontoret. Det er da rigtigt, jeg ikke har ændret det i lovforslaget, men vi kan overveje, om det er nødven-